

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 1. De fide.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Februarius.

CONSIDERATIONES
CHRISTIANÆ.

Pro Singulis Anni diebus.

FEBRUARIUS.

DIES I.

De Fide.

I.

Ides nostra DEUM summopere honorat. Hæc est cultus perfectissimus, quem huic supremæ veritati homo præstare potest. DEUS summa pollet libertate, & supremâ jurisdictione, eaque universali, & absoluta. Melius ergo honorare eum non possumus, quàm submissione absoluta, & universali. Ipse est Lex suprema, suprema sapientia, suprema veritas. Supremam hanc legem dignè honoramus, si voluntatem nostram ei submittimus illis etiam in rebus, quæ propensionem nostræ adversantur; si amamus id, quod non amore, sed potius odio dignum est; uti est inimicus noster. Supremam hanc sapientiam dignè honoramus,

mus,

mus, cum ejus directioni nos subijcimus, *Februarius.*
etiam tunc, cum eam non comprehendimus; tunc etiam, cum propensione, vel utilitati nostrae repugnare videtur; persuasumque nobis habemus, alia negotia nobis curanda non incumbere, nisi ea, quae DEI sunt. Supremam hanc veritatem dignè honoramus, si credimus id, quod sensus nostri non percipiunt, id, quod ratio nostra non capit; imò id, quod contrarium est ei, quod sensus, & rationis nostrae lumina nobis proponunt. Quàm digna DEO est hæc submissio; an hac ratione DEO te subijcis? Quàm dignum perfecto Christiano est hoc sacrificium! An id immolas? Et quidem nullo admissio dubio, nulla exceptione? Dubitare non est credere; vel unicum articulum excipere, est omnes alios rejicere.

II. Fides nostra summo opere nos honorat, illa enim, dum honorem DEO habet, non mediocrem etiam nobis offert. Illa nos deprimendo elevat, illa nos excæcando illuminat: Illa nos suiijciendo, à subjectione liberat, idcirco, quod è captivitate sensuum nostrorum nos eximat. Fides quodammodo consecrat intellectum hominis per cultum, quem DEO præstandum suadet. Illa eum infinite perspica-

Februarius. cem reddit, dū eum divinæ Sapientiæ unit. Illa eum reddit inconcussū, dum eum cogit divina niti autoritate: Illa facit, ut decipi non possit, dum supremæ eum veritati affigit: Illa ei communicat & lumina & certitudinem DEI; illa ex ipsius DEI lumine de rebus iudicium fert. Si firma fide credo veritates, quas DEUS mihi revelat, particeps fio certitudinis, quam DEUS habet. Et quod consequens est, æquè parūm decipi, ac ipse DEUS, possum. Quantum animi robor, quantam sublimitatē, quantam gloriam mihi fides non impertit; & ad quantam imbecillitatem, & vilitatem non reducuntur ij, qui ab ea se dirigi non sinunt?

III. Fidem nostram honorare debemus, vitam ei consonam agendo: anne hoc facimus? Credere DEUM infinitè magnum, & ei non servire? infinitè bonum, & eum non amare? infinitè justum, & eum non timere? quæ hæc inter se conveniunt? Credere, quòd id, quod magnum est coram hominibus, abominandum sit coram DEO, & ad hanc magnitudinem aspirare? Credere, quòd Christus Dominus maledictionem vibret in divites & voluptuosos, & divitijs, ac voluptatibus ardentè inhiare? credere, quòd Christus felicitatem suam constituat in paupertate, & pœnitentiæ lacry-

te unit.
ncogit
decipi
ti affi.
certi-
hine de
credo
triceps
Et
decipi,
animi
m glo-
quan-
redu-
nt?
emus,
oc fa-
num,
z eum
on ri-
Cre-
oram
DEO,
Cre-
ictio-
s, &
iare?
suam
æ la-
y-

trymis, & eas cum horrore fugere? credere, **Februarius**
quòd non perveniatur in cælum, nisi per
humilitatem, & semper altiùs tendere vel-
le? credere, quòd, ut Christiani simus, neces-
sarium sit carnem nostram crucifigere;
neque tamen aliud cogitare, nisi de modo
eidem blandiendi? credere, quòd violenti-
opus sit ad salutem æternam consequen-
dam, & nulla in re violentiam sibi adhi-
bere velle? an hæc omnia inter se conve-
niunt? Aut fidem, aut vitam muta. Has
veritates non credere, est à fide Christiana
alienum esse; eas credere, & vivere, tan-
quam eas non crederemus, est insanire: His
perpensis, quære ex temetipso, num à fide
Christiana alienus, an verò fatuus sis? *Qui
non credit, inquit Servator, jam judicatus est:*
Sed, qui credit, & vivit, quasi non crederet,
severius punietur. Si fides tua ad bonam
frugem te non ducit, te condemnabit.

*Compara fidem tuam cum vita tua, quanta ea
tibi confusionis erit materia? Sed in hac sola con-
fusione ne hæreas. statue vitam tuam fidei tuæ
accomodare, nisi velis, ut ea te condemnet.*

Ostendam ex operibus fidem meam. *Ja-
cob. 2. v. 18.*

Imposturæ genus est aliud agere, & aliud
proferri. *Ambr.*